

OP HET STRAND

De strandwacht (2)

Tim en Tamara hebben hun rode wetsuits aangetrokken, nu ze een ochtend mogen meewerken met de strandwachten. Als ze om half negen aankomen, zijn alle strandwachten aan het zwemmen. Tim en Tamara duiken ook meteen het zeewater in, maar dat is met de golven toch heel anders dan in het zwembad! Het eerste wat de strandwachten doen als ze ontbeten hebben is het verdelen van de taken. Wie gaan er vandaag naar Nes en Hollum en wie blijven er in Buren? Bovendien moeten er nog twee strandwachten naar Ballum. Daarna gaan ze aan het werk en kan Tim al meehelpen. Strandwacht Matthijs zegt: "Het is nu laag water, Tim. We kunnen nu zien waar het strand mooi vlak is." Bovenop de uitkijkpost zien ze het strand voor zich en Matthijs wijst: "Let op, je ziet wel drie zandbanken met daartussen dieper water. Dat diepere water zoekt bij eb een weg terug naar de Noordzee. We noemen dat een mui. Amelanders noemen het een zwin. Daar kan de stroom heel sterk worden, zo sterk dat je er niet tegenin kunt zwemmen. Strand met een mui is geen goede plek voor de zwemmers. Wij zetten onze vlaggen op een plek waarin geen mui is te vinden. Dat kun je zien aan de branding. Waar branding is, heb je geen mui. Waar geen branding is, stroomt het zeewater met kracht naar de Noordzee. Best gevaarlijk als je daarin terecht komt."

Tim plaatst de vlaggen en haalt de tube.

Op het veilige strand plaatsen Matthijs en Tim de twee roodgele vlaggen. Samen met Corné hangt Tim de gele reddingstube op aan de vlag. "Dat is een soort reddingsvest voor een drenkeling," wijst Corné. Ze zetten de waterscooter aan de vloedlijn en leggen het rescueboard op de andere kant. Het rescueboard is een wat grote surfplank waarop je kan liggen en peddelen. Daarmee ben je heel snel bij iemand die in nood is. Matthijs vertelt: "Als er straks mensen gaan zwemmen letten wij op. Als er mensen te ver of te diep, of in de richting van een mui zwemmen, waarschuwen we." Er zijn mensen, die hun

mountainbikes tegen de vlag met de tube gezet hebben. Corné vraagt vriendelijk of ze de fietsen willen weghalen. “De tube moet altijd vrij hangen.” Hij laat Tim zien hoe de tube werkt: “Je doet hem onder de oksels van een drenkeling door en klikt hem vast.”

Tamara helpt op de uitkijkpost.

Samen met Niels schrijft Tamara op de borden bij de strandovergang en op de uitkijkpost de datum, de watertemperatuur en hoe laat het hoog- en laagwater is. Daarna houden Niels en Tamara vanuit de uitkijkpost de zwemmers in de gaten. Dat is zo eenvoudig niet. Er zijn heel veel mensen bij het water. Maar dan komt er een man met een huilend klein meisje aan de hand. Ze is ongeveer drie jaar denkt Tamara. Op het armbandje dat ze om heeft staat haar naam: Stephanie. Ze is haar moeder kwijt. “Speel maar even met haar,” zegt Niels. “Waarschijnlijk komt haar moeder wel hierheen om haar te halen.” En ja, even later is de opgeluchte moeder er al. Ze moet zelf ook nog naar de EHBO post, want ze heeft omdat ze zo haastig liep te zoeken haar enkel verzwikt. Samen met strandwacht Judith legt Tamara een drukverband aan. Zij vertelt Tamara dat zij huisarts wil worden. “Ik moet nog twee jaar studeren. Dit is een goede manier om ervaring op te doen!”

Baden bij eb mag wél!

Opa Sippelaar kan het maar niet begrijpen, daarom vraagt hij het aan Jan Verbiest: “Waarom mocht je vroeger niet baden bij eb? De badtijden werden heel precies berekend, maar alleen bij vloed. Nu kan er gebaad worden van tien uur ‘s ochtend tot zes uur ‘s avonds”. Samen met opa bekijkt Jan Verbiest de grote kaart, waarop staat hoe je moet handelen als je in een mui of zwin terechtkomt en hoe je daar door rustig met de stroom mee te zwemmen er toch weer uit kunt komen. Bovendien legt Jan uit dat er een veilig zwemgebied wordt aangegeven tussen de roodgele vlaggen. “Daarom kunnen de mensen nu de hele dag door zwemmen. Bovendien zijn de door de KNRM opgeleide strandwachten altijd op hun post, waarschuwen ze mensen die te ver gaan en zijn het rescueboard en waterscooter bij het water om onmiddellijk in actie te komen.”

Tamara ontdekt hoe het zit met de blauwe vlag.

Als de strandwachten even niets te doen hebben, ruimen ze op. Ze gaan papier prikken en rapen blikjes en doosjes op. Als Tim en Tamara meehelpen, gaan ook andere kinderen aan het werk en blijven er alleen nog wat schelpen hier en daar over. Het strand is prachtig schoon. Corné wijst op de blauwe vlag vlak bij de uitkijkpost. “Ameland heeft al jarenlang deze blauwe vlag verdiend, omdat het strand zo schoon is. Ook moet de EHBO post goed zijn, de toiletten schoon en de brandblussers in orde. Wij zijn daar best trots op. En omdat we het strand zo goed schoon houden, koken de koks van de strandpaviljoens elke avond een lekkere maaltijd voor ons.” Tim en Tamara zijn na deze dag nog vaak langs geweest om hun strandwachtvrienden te helpen bij het opruimen. En zo weet jij nu ook hoe je hen een handje kunt helpen. En opa Sippelaar? Die heeft Tim en Tamara alvast opgegeven als “Jonge Redders”.